BOSNA I HERCEGOVINA
URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI
Filijala/Podružnica Mostar

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
Филијала Мостар

Broj: JN2-03-07-1-1722-7/22
Mostar,28.07.2022. godine

Ured za razmatranje žalbi BiH, filijala Mostar rješavajući žalbu broj 935-6/2022 od 15.06.2022. godine, žalitelja Mipex auto RS d.o.o. Banja Luka, zastupanog po punomoćniku Tatjani Ćurlik, advokatu iz Banja Luke, izjavljenu na Rješenje broj 01/1-02-764/22 od 13.06.2022. godine, u otvorenom postupku javne nabavke: Nabavka novog vatrogasnog navalnog vozila Službi zaštite od požara formiranoj u okviru DVD Visoko, ugovornog organa Grad Visoko, na osnovu člana 93. stav (7), člana 104. i člana 111. stav (10) Zakona o javnim nabavkama ("Službeni glasnik BiH" broj 39/14), te člana 230. stav (1) Zakona o upravnom postupku ("Službeni glasnik BiH" br. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 i 53/16), na sjednici ad hoc Vijeća IVa održanoj 28.07.2022. godine donio je

R J E Š E NJ E

1. Žalba se usvaja kao djelimično osnovana.

2. Usvaja se zahtjev žalitelja za nadoknadu troškova žalbenog postupka koji se sastoje od troškova sastava predmetne žalbe po advokatu u iznosu od 658,12 KM.

3. Obavezuje se ugovorni organ Grad Visoko, da žalitelju Mipex auto RS d.o.o. Banja Luka, zastupanom po punomoćniku Tatjani Ćurlik, advokatu iz Banja Luke isplati troškove žalbenog postupka u iznosu od 658,12 KM, u roku od 15 dana od prijema ovog rješenja.

4. O povratu naknade za pokretanje žalbenog postupka ovaj organ donijet će posebno rješenje.

O b r a z l o ž e n j e

Ugovorni organ Grad Visoko (u daljem tekstu: ugovorni organ) pokrenuo je otvoreni postupak javne nabavke: Nabavka novog vatrogasnog navalnog vozila Službi zaštite od požara formiranoj u okviru DVD Visoko, za koji je Obavještenje o nabavci broj 870-1-1-16-3-33/22 objavljeno na portalu javnih nabavki 05.05.2022. godine, a Ispravka za Obavještenje o nabavci broj 870-1-1-16-8-52/22 objavljena 13.06.2022. godine. Ugovorni organ donio je Rješenje broj 01/1-02-764/22 od 13.06.2022. godine, na koje je Mipex auto RS d.o.o. Banja Luka, zastupan po

punomoćniku Tatjani Ćurlik, advokatu iz Banja Luke (u daljem tekstu: žalitelj) izjavio žalbu 15.06.2022. godine. Ugovorni organ je postupajući u skladu s članom 100. stav (5) Zakona o javnim nabavkama proslijedio navedenu žalbu ovom organu, kod koga je zaprimljena 27.06.2022. godine.

Žalitelj u žalbi ističe:
UO je svojim osporavanim rješenjem djelimično usvojio žalbu žalioca, a nezadovoljan tim rješenjem, žalilac nastavlja žalbeni postupak. Žalilac podnosi Žalbu zbog pogrešne primjene pravnog akta ZJN-a, odnosno nezakonite i neprecizne TD, te nezakonitom postupanjem UO-a sa nastavkom žalbe.
Nezakonito postupanje UO-a sa žalbom po rješenju o djelimično usvojenoj žalbi, se ogleda u činjenici da je UO, umjesto da žalbu sa svom dokumentacijom proslijedi Kancelariji za razmatranje žalbi, u zakonskom roku, ušao u razmatranje žalbe u meritumu te istu ponovo djelimično usvojio. Dakle, UO nije imao zakonski osnov da žalbu zadrži kod sebe toliko dugo, kao i da ponovo razmatra žalbene navode koje je već razmatrao. Nevjerovatno je da UO ne poznaje osnovna pravila postupanja sa žalbom.

Ostaje žalilac kod prvog žalbenog navoda koji glasi:
1. U tački 12.2 Tehnička i profesionalna sposobnost pod f), g), te stavke pod K) i L) iz Tehničke specifikacije UO je postavio uslov da potencijalni ponuđači moraju da dostave izjave, autorizacije, sertifikate stručnih osoba i sl., čime se favorizuju proizvođači i njihovi zastupnici u BiH . Imajući u vidu član 3. ZJN-a koji ne dozvoljava favorizovanje bilo kog ponuđača, a time niti proizvođača i njihovih zastupnika, ovo je nezakonit uslov, za šta je dokaz i mišljenje Agncije za javne nabavke br. 03-02-1 -747-2/19, koje dostavlja žalilac u prilogu.
Dokaz: Mišljenje AJN br. 03-02-1-747-2/19, tačka 4.

Pada u oči naročito to što je UO zahtjevao autorizacije za uređaje koji su samo oprema koja se montira u osnovni predmet nabavke, vatrogasno vozilo, i koju proizvođači vatrogasnih vozila mogu slobodno nabaviti na tržištu od raznih proizvođača, i ubaciti u vozilo, ali je propisanim uslovima od strane UO uslovljeno da samo neko ko ima odnos sa zastupnikom te opreme u BiH, može da učestvuje u predmetnom postupku javne nabavke. Misli se konkretno na stavke K) Visokokanalni uređaj za detekciju gasa, i L) Disajni izolacioni aparat, iz Tehničke specifikacije. Ne postoje kriteriji, osim favorizovanja određenog zastupnika tih uređaja, zbog kojih UO zahtjeva dostavu tih autorizacija upravo za te uređaje, a ne za, npr. termalnu kameru, vatrogasnu pumpu, ili neki drugi uređaj. Osim što je nezakonito, besmisleno je zahtjevanje tih autorizacija, jer se njima direktno utiče na nepostojanje aktivne i pravedne konkurencije među ponuđačima. Takođe i detaljan tehnički opis, sa malim odstupanjima, je dokaz favorizovanja tačno određenog proizvođača i njegovog zastupnika. Zahtjeva da se tehnička i profesionalna sposobnost definiše na zakonit način, te da se izbaci sve što favorizuje određenog proizvođača.
UO nije dokazao činjenično da ima zakonski osnov da zahtjeva ovlaštenja proiozvođača navedenih proizvoda, a nije niti komentarisao mišljenje AJN iz kog se jasno vidi da nije zakonito zahtjevanje ovlaštenja proizvođača. Radi se o robama koje prodaju zastupnici koji imaju i obavezu da istu servisiraju, tako da ne stoji obrazloženje UO-a!

I drugi žalbeni navod žalilac smatra osnovanim, te ostaje kod njega:
2. UO favorizuje određenog proizvođača šasije-podvozja, jer je određene tehničke karakteristike (snaga motora 160-165 kW, zapremina motora 4500-5000 ccm, dužina vozila 6300-6500 mm), propisao u nerealno uskom intervalu, umjesto da ih je definisao sa minimalno ili maksimalno do određene veličine.
UO ne navodi proizvođače koji mogu da ispune gornje tehničke karakteristike, kako bi dokazao da se ne favorizuje tačno određeni proizvođač šasije - MAN, a tvrdi da ih ima više, i da je to „evidentno". Kako je to evidentno, nije poznato. Zašto bi bilo sporno da je žalilac osporavane veličine definisao sa „minimalno" ili „maksimalno", čime se ne ograničavaju za neznatno te veličine, za samo 5 k\V snaga motora, 500 ccm zapremina, a dužina u svega 20 cm, osim ako cilj nije favorizovanje?

Ostaje žalilac i kod trećeg žalbenog navoda koji glasi:
3. Ukupnu nosivost, masa, šasije, koju je UO predvidio da je maksimalno 11.990 kg (tačka 30. Tehničke specifikacije), nije kompatibilna sa nosivosti pojedinih osovina, koje je UO definisao sa minimalno 4.700 kg prednja, te minimalno 8.700 kg stražnja (tačke 31. i 32. Tehničke specifikacije. Minimalno opterećenje osovina (zbrajanje nosivosti prednje i stražnje je 13.400 kg), i veće od dozvoljene nosivosti vozila što je kontradiktorno i neispunjivo. Logično bi bilo da je i opterećenje prednje i stražnje osovine definisano prefiksom „maksimalno", kako ne bi prekoračilo ukupnu masu vozila.
Netačna je tvrdnja UO-a da je logično i normalno da se ukupna nosivost definiše prefiksom „maksimalno", a nosivosti osovina prefiksom „minimalno". Obe veličine treba ograničiti istim prefiksom, da ne bi bilo praznog prostora između ukupne nosivosti, maksimalno 11.990 kg, i nosivosti osovina minimalno 13.400 kg. UO je, da bi te veličine bile kompatibilne, morao ih definisati isti prefiksom!

9. Ukoliko su ponuđači obavezni da u tehničkim listovima sa specifikacijama podvozja i nadogradnje zahtjevanim u tački 12.2 Tehnička i profesionalna sposobnost, dostave tehničke karakteristike robe koje nude, i njima potvrde ispunjenost tehničke specifikacije, nemaju smisla kolone u tabeli iz Aneksa II -a.
Deveti žalbeni navod UO ne usvaja, nego izričito zahtjeva da se isti ispoštuje, bez obzira što je neprimjeren. Neprimjereno je zahtjevati da se iste stvari pišu dva puta u ponudi, te ukoliko se dostavljaju tehničke karakteristike na katalogu proizvođača, nije jasno zbog čega ih ponuđač treba prepisati ponovo. Žalilac smatra da nije ispravan obrazac tehničke specifikacije, jer se u njemu trebaju upisati zahtjevi po pitanju tehnike, a ne i drugi sadržaji poput tabele, a naročito imajući u vidu zahtjev za dostavu tehničkih listova kojim se dokazuju tehničke karakteristike.
Zahtjeva da UO ne ponovi grešku, te da ovu žalbu sa pratećom dokumentacijom proslijedi drugostepenom organu!
Na osnovu svega prethodno navedenog, zahtijeva od KRŽ da ovu žalbu, na osnovu člana 100. stav 3. ZJN-a usvoji, i TD poništi. U tom slučaju, žalilac zahtjeva da KRŽ naloži UO-u da mu nadoknadi troškove žalbenog postupka po osnovu advoktskog zastupanja u iznosu od 658,12

KM, te izvrši uplatu na račun punomoćnika žalioca, račun 552-002-0002736-335 otvoremn kod Addiko Bank a.d. Banja Luka.
Žalilac zahtjeva povrat naknade i takse za pokretanje žalbenog postupka u iznosu kojem odredi drugostepeni organ, ukoliko se žalba usvoji.

Ugovorni organ je u skladu s članom 100. stav (5) Zakona o javnim nabavkama dostavio ovom organu izjašnjenje o navodima žalbe i dokumentaciju u vezi s predmetnim postupkom javne nabavke i u svom izjašnjenju navodi:

Prije svega, Ugovorni organ ističe da se u cijeloj Žalbi (koja je izjavljena od strane stručnog lica - punomoćnika advokata) ne poziva ni na jedan član bilo kog zakona, niti bilo kog propisa, to je evidentno izostalo postupanje prema članu 102. stav (1) i (3) ZJN, jer Žalba ne ukazuje šta je to Ugovorni organ povrijedio, koju povredu postupka je učinio, niti koju odredbu materijalnog propisa je povrijedio.

U uvodnom dijelu žalbe, Žalitelj navodi:

Nezakonito postupanje UO-a sa žalbom po rješenju o djelimično usvojenoj žalbi, se ogleda u činjenici da je UO, umjesto da žalbu sa svom dokumentacijom proslijedi Kancelariji za razmatranje žalbi, u zakonskom roku, ušao u razmatranje žalbe u meritumu te istu ponovo djelimično usvojio. UO nije imao zakonski osnov da žalbu zadrži kod sebe toliko dugo, kao i da ponovo razmatra žalbene navode koje je već razmatrao. Nevjerovatno je da UO ne poznaje osnovna pravila postupanja sa žalbom."

U cilju efikasnosti i ekonomičnosti provođenja ovog postupka i rješavanja konkretne pravne stvari Ugovorni organ se u ovom Izjašnjenju neće baviti dijelovima žalbe koji izlaze izvan okvira administrativnog načina komuniciranja. Međutim, Ugovorni organ ističe da je u potpunosti postupio shodno odredbi člana 100. stav (3) ZJN, iskoristio zakonom ostavljenu mogućnost (remonstrativni pravni lijek), sve u cilju bržeg i efikasnijeg rješavanja po žalbi. S tim u vezi, osim paušalnih navoda iznesenih u žalbi, evidentan je izostanak poziva na bilo koju odredbu bilo kog propisa koju je UO svojim postupanjem povrijedio. A Žalba to nije ni mogla navesti, jer povreda nije ni bilo. Upravo suprotno tvrdnjama Žalbe, Ugovorni organ je postupio u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama, usvojio kao djelimično osnovanu, to nije ni imao zakonsku mogućnost da djelimično osnovanu žalbu proslijedi na dalje postupanje (vidjeti npr. Rješenje Ureda za razmatranje žalbi br. JN2-03-07-1-765-9/22 od 14.04.2022. godine). Niti jedno pravo Žalitelju nije uskraćeno usvajanjem Žalbe kao djelimično osnovane, jer je u pobijanom Rješenju ostavljena pravna pouka, to je Ugovorni organ postupio potpuno zakonito, pravilno, transparentno i nediskriminirajuće.

Nakon uvodnog dijela (bez numeracije žalbenog navoda), Žalitelj navodi da ostaje kod žalbenih navoda, a o kojima će se Ugovorni organ detaljno očitovati u nastavku ovog Izjašnjenja.

Žalitelj je uložio žalbu prema sljedećim žalbenim navodima: Žalbeni navod broj 1. glasi:

„U tački 12.2 Tehnička i profesionalna sposobnost pod f), g), te stavke pod K) i L) iz Tehničke specifikacije Ugovorni organ je postavio uslov da potencijalni ponuđači moraju da dostave izjave, autorizacije, sertifikate stručnih osoba i sl. čime se favorizuju proizvođači i njihovi zastupnici u BiH. Ovakav uslov je nezakonit imajući u vidu član 3. ZJN i Mišljenje Agencije za javne nabavke broj: 03-02-1747-2/19. Ugovorni organ je zahtijevao autorizacije za uređaje koji su samo oprema koja se montira u osnovni predmet nabavke, vatrogasno vozilo i koju proizvođači vatrogasnih vozila mogu slobodno nabaviti na tržištu od raznih proizvođača i ubaciti u vozilo. Osim što je nezakonito, besmisleno je zahtijevanje tih autorizacija, jer se njima direktno utiče na nepostojanje aktivne i pravedne konkurencije među ponuđačima. Ugovorni organ nije dokazao činjenično da ima zakonski osnov da zahtjeva ovlaštenja proizvođača navedenih proizvoda, a nije komentirao mišljenje AJN iz kojeg se jasno vidi da nije zakonito zahtjevanje ovlaštenja proizvođača. Radi se o robama koje prodaju zastupnici koji imaju obavezu da istu servisiraju, tako da ne stoji obrazloženje Ugovornog organa."

Izjašnjenje Ugovornog organa na Žalbeni navod broj 1.

Ugovorni organ ocjenjuje žalbeni navod broj 1. kao neosnovan.

Postavljanje ovakvih zahtjeva jeste u cilju zaštite Ugovornog organa, u smislu da u BiH ima osiguran servis i stručno osoblje zbog redovnih periodičnih servisa ove opreme, ispravnosti iste i sigurnosti, a naročito imajući u vidu prirodu predmeta nabavke - hitno spašavanje života i imovine, rizike koje nosi potencijalno servisiranje na udaljenim lokacijama, izvan BiH i sl. Takođe, zakonski propisi nalažu da specifična oprema mora biti certificirana i praćena od nadležnih organa u BiH. Tržište pokazuje da po pitanju prethodno navedenog u BiH ima dovoljno ponuđača koji ispunjavaju tražene uslove, te da ni u kom slučaju Ugovorni organ na ovaj način ne favorizuje pojedine proizvođače i njihove zastupnike. Ugovorni organ u Tenderskoj dokumentaciji postavlja uslove sposobnosti potencijalnih ponuđača u skladu sa predmetom nabavke i unutar okvira koji mu postavlja Zakon o javnim nabavkama svojim članovima 48. i 49. Ugovorni organ ima pravo u skladu sa članom 49. pod b) u slučaju nabavke roba postaviti zahtjeve u odnosu na ovlašteno servisiranje robe iz predmeta nabavke. Ugovorni organ je postavio ovakve zahtjeve iz slijedećih razloga:

Lična zaštitna oprema (disajni aparati, detektori za plin) je sastavni dio „izuzetno bitne opreme vozila", a ne samo „oprema" koja se montira u osnovni predmet nabavke kako navodi žalitelj.

Shodno navedenom, kao i činjenici moguće problematike, te u tim slučajevima značaju vremena odziva servisera i izlaska na teren, zatim brzine otklanjanja eventualnih kvarova za vrijeme trajanja garantnog perioda za opremu, predmet nabavke čija je osnovna svrha spašavanje života Ugovorni organ nikako ne smije rizikovati i kalkulisati sa traženim zahtjevima u tenderskoj dokumentaciji predmetne nabavke.

Naime, Ugovorni organ mora biti siguran da će po zaključenju i potpisivanju ugovora o predmetnoj nabavci, dobaljvač koji bude izabran kao najpovoljniji biti svjestan značaja ugrađene i isporučene opreme kao i održavanja iste u garantnom roku.

Stoga su traženi zahtjevi koji su predmet ove žalbe opravdani, odnosno osposobljenost servisera, posjedovanje alata i ostali navedeni zahtjevi su itekako bitni na osnovu kojih će se izabrati najpovoljniji dobavljači iako žalilac osporava zahtjeve, isti se ne mogu staviti u ravan sa značajem i svrhom predmetne nabavke od čijeg rada i održavanja mogu ovisiti ljudski životi.

U svojoj Žalbi, Žalitelj se poziva na Mišljenje Agencije za javne nabavke, broj: 03-02-1-747-2/19, tačka 4., konstatujući da je Ugovorni organ favorizirao određenog proizvođača opreme. Ugovorni organ ističe da se radi o paušalnom, ničim potkrijepljenom navodu o „favorizovanju".

Na ovom mjestu, Ugovorni organ se poziva također na Mišljenje Agencije za javne nabavke, javno dostupno na web stranici Agencije za javne nabavke, a koje galsi: „Je li u skladu sa članom 49. Zakona moguće tražiti autorizaciju proizvođača ili ovlaštenog distributera? "

Agencija za javne nabavke: „ Ne, jer član 49. Zakona ne predviđa niti u jednoj odredbi bilo kakve autorizacije ili certifikate. Tzv. autorizacija proizvođača ili dokaz da ponuđač ima ovlaštenje od proizvođača može biti opravdana samo u izuzetnim slučajevima, odnosno ako je materijalnim zakonom ili prirodom predmeta nabave to opravdano. Dosadašnji stav je bio da se to može tražiti samo za specijalne robe odnosno robe pod posebnim režimom a nikako za robe široke potrošnje. Analizirajući čl. 49. stav (1) tač. od a) do j) ovlaštenje proizvođača (ili generalnog distributera), ovaj uslov se može podvesti jedino moguće pod b) opis tehničke opremljenosti i osposobljenosti, s naglaskom na „osposobljenosti" jer ovlaštenje (autorizacija) zapravo znači da je proizvođač osposobio ponuđača da rukuje određenom robom od preuzimanja do isporuke (jer se radi o robi za koju je nužno imati poseban režim skladištenja i distribucije) te da proizvođač u konačnici neće osporavati kvalitetu robe ili eventualne greške iz razloga što su kupljeni od neovlaštenog ponuđača koji nije provjeren od strane njega. "

Mišljenje Agencije za javne nabavke od 26.05.2015. godine, dostupno https://www.javnenabavke.gov.ba/bs-Latn-BA/articles/74/je-li-u-skladu-sa-clanom-49-zakona-moguce-traziti-autorizaciju-proizvo-aca-ili-ovlastenog-distributera- (datum pristupa: 23.06.2022. godine)

U konkretnom slučaju, radi se o robi za koju je i materijalnim propisima/zakonom, ali i prirodom predmeta nabavke to opravdano, a što će Ugovorni organ u nastavku i detaljno obrazložiti.

Uvidom u tržište za ličnu zaštitnu opremu Ugovorni organ je ustanovio da postoje najmanje 3 proizvođača sa certificiranim i kvalifikovanim osobljem za održavanje lične zaštitne opreme: disajni aparati i višekanalni detektori, na području BiH, te smatra da ni u kom slučaju nije prekršio član 3. Zakona o javnim nabavkama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj: 39/14).

Ugovorni organ je specifikaciju za ličnu zaštitnu opremu sačinio isključivo na osnovu Naredbe o ličnoj zaštitnoj opremi („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine", br. 75/10) u kojoj se propisuju uslovi pod kojima se lična zaštitna oprema stavlja na tržište, u upotrebu i slobodan promet, te osnovni sigurnosni zahtjevi koje mora ispuniti kako bi se osigurala zaštita zdravlja i sigurnost

korisnika. Članom 4. Naredbe o ličnoj zaštitnoj opremi definirano je da se lična zaštitna oprema može staviti na tržište ili u upotrebu samo ako ne ugrožava zdravlje i sigurnost korisnika, pod uslovom da se pravilno održava i koristi u skladu s predviđenom namjenom, te ne utiče na zdravlje ili sigurnost ljudi, domaćih životinja ili imovine. Obzirom da uređaji za zaštitu dišnih puteva koji pružaju potpunu izolaciju od atmosphere (disajni aparati), te detektori opasnih hemijskih supstanci (plinova i para) prema istoj Naredbi (član 11.) spadaju u kategoriju III - složena oprema namijenjena zaštiti od opasnosti po život ili od opasnosti koje mogu ozbiljno i trajno oštetiti zdravlje, a za koje konstruktor pretpostavlja da njihove trenutne učinke korisnik ne može prepoznati na vrijeme, neophodno je da se takva oprema pravilno održava što je moguće samo ako je održava ponuđač koji je stručno osposobljen i sa kvalifikovanim osobljem. Vatrogasci moraju da pravilno koriste istu tu opremu uzimajući u obzir predviđenu namjenu i kategoriju opreme, te ako ista nije servisirana od strane kvalifikovanog i stručnog subjekta, ne mogu da zaštite sebe, osobe koje spašavaju i materijalna dobra.

U vezi sa prethodno navedenim, evidentno je da se radi o robi koja je pod posebnim režimom, a Ugovorni organ je imao u vidu i najnoviju praksu Ureda za razmatranje žalbi, stavom zauzetim po navedenom pitanju u Rješenju br. JN2-02-07-1-827-7/22 od 28.04.2022. godine, a koji glasi: »Ovaj organ smatra kako je ugovorni organ u konkretnom slučaju mogao zahtijevati autorizaciju proizvođača ili ovlaštenog distributera u skladu sa člankom 49. Zakona o javnim nabavama, budući se u konkretnom slučaju radi o nabavci robe, koja nije roba široke potrošnje, za koju se zahtjeva montaža i povezivanje agregata i automatike, te radovi na ispitivanju i testiranju. Ovakav stav je zauzela i Agencija za javnu nabavu BiH, upravo u citiranom odgovoru na postavljeno pitanje od dana 26.05.2015. godine u kojem je odgovoreno na ovo pitanje: „ Tzv. Autorizacija proizvođača ili dokaz da ponuđač ima ovlaštenje od proizvođača može biti opravdana samo u izuzetnim slučajevima, odnosno ako je materijalnim zakonom ili prirodom predmeta nabave to opravdano. Dosadašnji stav je bio da se to može samo tražiti za specijalne robe odnosno robe nod posebnim režimom, a nikako za robe široke potrošnje. Analizirajući čl. 49. stavak (1) tač. od a) do J) ovlaštenje proizvođača (ili generalnog distributera) ovaj uslov se može podvesti jedino moguće pod 6) : opis tehničke opremljenosti i osposobljenosti, s naglaskom na „osposobljenosti" jer ovlaštenje (autorizacija) zapravo znači da je proizvođač osposobio ponuđača da rukuje određenom robom od preuzimanja do isporuke (jer se radi o robi za koju je nužno imati poseban režim skladištenja u distribucije) te da je proizvođač u konačnici neće osporavati kvalitetu robe ili eventualne greške iz razloga što su kupljeni od neovlaštenog ponuđača koji nije provjeren od strane njega.Na temelju odredbe člana 49. stav (1) tačka b) Zakona o javnim nabavkama, te naprijed citiranog stava Agencije za javne nabavke, ovaj organ zaključuje kako odredba podtačke 2.1. tenderske dokumentacije, tj. zahtjev da je ponuđač autorizovan od strane proizvođača ponuđene opreme za instalaciju i održavanje na teritoriji BiH, nije nezakonita, jer se u konkretnom slučaju radi o nabavci proizvoda, koji ne predstavlja robu široke potrošnje i za koju se zahtjeva instalisanje, povezivanje agregata i automatike, te radovi na ispitivanju i testiranju, te se i ovaj žalbeni navod žalioca smatra neosnovanim."

Takođe, kao društveno odgovoran organ javne vlasti, Ugovorni organ je preduzeo radnje i postupke u smislu istraživanja tržišta.

Ugovorni organ napominje da je istraživanjem tržišta, te poštujući nacionalne regulative o ličnoj zaštitnoj opremi ustanovio da postoje najmanje 3 ponuđača na području BiH koji mogu ispuniti uslove propisane Tenderskom dokumentacijom, te koji imaju autorizaciju i servis za disajne aparate (Vatropromet d.o.o. Banja Luka, Tehpro d.o.o. Banja Luka, Tevevarnost elektoronika d.o.o. Visoko) i najmanje tri ponuđača koji vrše servis detektora (Metroteh d.o.o., Tevevarnost elektoronika d.o.o. Visoko, Tehpro d.o.o. Banja Luka) što Ugovorni organ dokazuje kopijom pismene korspodencije putem e-maila u prilogu ovog Izjašnjenja. Kada je u pitanju izostanak ovakvih uslova za uređaje kao npr. termalna kamera, vatrogasna pumpa i dr., Ugovorni organ konstatuje da je istraživanjem i uvidom u tržište utvrdio da se npr. termalne kamere slabo periodično servisiraju, nemaju periodičnog umjeravanja senzora, nemaju periodičnu zamjenu rezervnih potrošnih dijelova, rijetko se kvare, te iz tog razloga nije propisao nikakve posebene uslove za ovaj uređaj - što u svakom slučaju predstavlja težnju ka minimalnošću postavljanja uslova i zahtijeva.

Odustajanjem od ovako postavljenih zahtjeva Ugovorni organ bi se izložio dodatnim troškovima u slučaju da prilikom servisa i periodičnih pregleda opreme mora istu izvoziti na inostrano tržište radi servisiranja što pored povećanih troškova (izvoza, transporta, carinskh kontrola / dodatnih odobrenja) utiče i na sigurnost rada, jer bi u tom procesu izvoza robe vatrogasci bili bez opreme koja se koristi u intervencijama.

Smatra da navedeno Mišljenje Agencije za javne nabavke, broj: 03-02-1-747-2/19 nije relevantno za ovaj postupak, te konstatuje da je autorizacija u slučaju iz navedenog Mišljenja tražena za opremu koja nije lična zaštitna oprema, te njeno neispravno funkcionisanje ne može dovesti do smrti onoga ko je koristi, za razliku od predmeta nabavke ovog Ugovornog organa. Ističe da je neozbiljno porediti aparate za disanje koji se koriste za autonomno disanje u toksičnom i eksplozivnom prostoru i detektore plina koji detektuju i mjere toksične, smrtonosne plinove, sa vozilima, dizalicama i ostalim mašinskim sklopovima.

Za Ugovorni organ nema svrhe i smisla nabavljati opremu koja je podložna periodičnom ispitivanju, umjeravanju senzora i zamjeni rezervnih dijelova, ukoliko za istu ne postoji lokalni servis u BiH. U tom slučaju oprema će nakon određenog vremena postati beskorisna, a sigurnost građana i materijalnih dobara dovedena u pitanje.

Uzimajući u obzir predhodno navedeno Ugovorni organ ostaje pri prvobitno definisanim uslovima u Tenderskoj dokumentaciji koji su opravdani i u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj: 39/14) i drugim važećim zakonskim i podzakonskim aktima, jer je jasno da se radi o robi koja ima specifičnu namjenu i nije roba široke potrošnje, a to je zaštita ljudi i imovine od požara, od čijeg pravilnog rukovanja i servisiranja ovisi ispravnost robe i koja je od izuzetne važnosti za širu društvenu zajednicu, te u vezi s tim imajući u vidu moguće posljedice servisiranja od strane neovlaštenih osoba, kao i pitanje odgovornosti u slučaju nastanka štete ukoliko dođe do zastoja u gašanju požara zbog neispravnosti opreme, smatra da je Ugovorni organ u cilju sprječavanja bilo kakavih negativnih posljedica imao pravo na ovaj način definisati svoje zahtjeve, a naročito uvažavajući praksu

Ureda za razmatranje žalbi. Podružnica Mostar, broj: JN2-03-07-1-1475-9/18 od 17.01.2019. godine, koji je odlučivao po identičnim pravnim i činjeničnim pitanjima.

Ovako postavljeni uslovi Ugovornog organa su nužni i neophodni s obzirom da se radi o robi koja ima posebnu namjenu, a to je zaštita ljudi i imovine od požara, od čijeg pravilnog rukovanja i servisiranja zavisi ispravnost robe, što u konačnici dovodi do sigurnosti života ljudi i materijalnih dobara, ugovorni organ ima pravo zahtjevati da ponuđači dostave ovlaštenje proizvođača za prodaju i servis robe i isto nije u suprotnosti sa članom 48. i 49. Zakona o javnim nabavkama, a što je potvrdio i Ured za razmatranje žalbi - Podružnica Mostar, Rješenjem broj: JN2-03-07-1-797-8/18 od 19.07.2018. godine.

Žalbeni navod broj 2.

„Ugovorni organ favorizuje određenog proizvođača šasije - podvozja, jer je određene tehničke karakteristike (snaga motora 160-165kW, zapremina motora 4500-5000 ccm, dužina vozila 6300-6500 mm) propisao u nerealno uskom intervalu, umjesto da ih je definisao sa minimalno ili maksimalno do određene veličine. Ugovorni organ ne navodi proizvođače koji mogu da ispune gornje tehničke karakteristike, kako bi dokazao da se ne favorizuje tačno određeni proizvođač šasije - MAN, a tvrdi da ih ima više i da je to evidentno. Zašto bi bilo sporno da je žalilac osporavane veličine definisao sa "minimalno " ili " maksimalno " čime se ne ograničavaju za neznatno te veličine, za samo 5kW snaga motora, 500 ccm zapremina, a dužina u svega 20 cm, osim ako cilj nije favorizovanje"

Izjašnjenje Ugovornog organa na Žalbeni navod broj 2.

Ugovorni organ žalbeni navod broj 2. ocjenjuje kao neosnovan s obzirom da je Rješenjem (broj 01/1-02-764/22 od 13.06.2022. godine) o djelimičnom prihvatanju Žalbe broj: 859-6/2022 od 01.06.2022. godine i izmjeni Tenderske dokumentacije broj 01/1-02-517/22 od 29.04.2022. godine, ovaj žalbeni navod ocijenio kao osnovan, te izvršio izmjenu Tehničke specifikacije tako da tačka 17., 19. i 20. glase:

„ 17. - Snaga min. 150 kW max. 165 kW,
„ 19. - Zapremina motora min. 4400ccm max. 5200 ccm,
„ 20. - Dužina vozila sa nadogradnjom maksimalno 6500 mm".

Evidentno je da Žalitelj ponavlja žalbeni navod doslovnim prepisivanjem istog, iako je žalbeni navod u ovakvoj formi već usvojen, budući da je Ugovorni organ usvajanjem ovog žalbenog navoda u cijelosti postupio shodno odredbi člana 100. stav (3) ZJN, jer je u pobijanom Rješenju u u tački II naveo da se vrši izmjena, te da je sastavni dio rješenja i Aneks II-a.

Žalitelj se u takvoj situaciji nije ni žalio na izmjenjenu Tendersku dokumentaciju, pa evidentno ne stoje prigovori iz žalbe da je za samo 5kW snaga motora, 500 ccm zapremina, a dužina u svega 20 cm, jer pažljivom analizom izmjenjene Tenderske dokumentacije:snaga je određena min. 150 kW max. 165 kW - dakle 15 kW, što preračunato iznosi raspon od 10%, zapremina

motora min. 4400 ccm max. 5200 ccm - što preračunato iznosi raspon od 20%, a dužina je određena u maksimalnom rasponu.

Navedeno je učinjeno dostupnim svim potencijalnim ponuđačima i učitano na portal javnih nabavki. Ugovorni organ ističe da je za sve uslove koje je tražio u Tehničkoj specifikaciji postoje najmanje tri proizvođača koji mogu ponuditi šasije karakteristika koje su definisane Tenderskom dokumentacijom (MAN, MERCEDES, IVECO...), te u prilogu dostavlja tehničke listove proizvođača kojima Ugovorni organ dokazuje prethodno navedene tvrdnje.

Ponavljanje žalbenog navoda koji je usvojen pobijanim Rješenjem, i u skladu sa kojim je i izvršena izmjena Tenderske dokumentacije, Ugovorni organ cijeni pokušajem dezavuisanja učesnika u postupku.

Kako se Žalitelj u navedenom dijelu nije ni žalio na izmjenjenu Tendersku dokumentaciju, to se žalbeni navod javlja bespredmetnim, samim tim i neosnovanim.

Žalbeni navod broj 3. glasi:

„Ukupnu nosivost, masa, šasije koju je Ugovorni organ predvidio da je maksimalno 11.990 kg (tačka 30. Tehničke specifikacije) nije kompatibilna sa nosivosti pojedinih osovina, koje je Ugovorni organ definisao sa masksimalno 4.700 kg, te minimalno 8.700 kg stražnja (tačke 31. i 32. Tehničke specifikacije). Minimalno opterećenje osovina (zbrajanje nosivosti prednje i stražnje je 13.400), i veće od dozvoljene nosivosti vozila što je kontradiktorno i neispunjivo. Netačna je tvrdnja Ugovornog organa da je logično i normalno da se ukupna nosivost definiše prefiksom "maksimalno", a nosivosti osovina prefiksom "minimalno". Obe veličine treba ograničiti istim prefiksom, da ne bi bilo praznog prostora između ukupne nosivosti maksimalno 11.990 kg i nosivosti osovina minimalno 13.400 kg. Ugovorni organ je da bi takve veličine bile kompatibilne morao ih definisati istim prefiksom."

Izjašnjenje Ugovornog organa na Žalbeni navod broj 3.

Ugovorni organ ocjenjuje kao neosnovan žalbeni navod broj 3.

Nosivost pojedinačnih osovina je veća od ukupne nosivosti vozila što je tehnički i u svakom drugom smislu ispravno. Žalbeni navod je u potpunosti pogrešno definisan i sa aspekta inžinjeringa neispravan. Nosivosti osovina u zbiru su veće od dozvoljene maksimalne nosivosti, jer se time omogućava ispravno funkcionisanje i upotreba vozila. Tako svaki proizvođač definiše veću nosivost pojedinačnih osovina nego ukupnu dozvoljenu nosivost, stoga je Ugovorni organ stava da žalbeni navod nije opravdan, pa samim tim se cijeni neosnovan. Definisana je minimalna nosivost i time je ostavljena mogućnost da svi koji nude bolje karakteristike mogu ponuditi svoj proizvod, na koji način je Ugovorni organ otvorio konkurentnost i omogućio nuđenje roba boljih karakteristika.

Žalitelj ima pogrešnu percepciju, budući da očigledno pogrešno rezonuje da zbir osovinskog opterećenja pojedinačnih osovina treba da bude jednak maksimalnom opterećenju 11.990 kg.

Ugovorni organ ističe da je sa aspekta inžinjeringa navedeno nemoguće.

Kao dokaz u prilog ove tvrdnje Ugovornog organa govore i tehničke specifikacije drugih proizvođača (pa i ova koja je priložena uz Izjašnjenje) nesporno se utvrđuje da je zbir dozvoljenog opterećenja osovina veći od ukupnog maksimalnog opterećenja.

Tako je npr. kod proizvođača IVECO zbir prednje i zadnje osovine 13.300 kg, kod MAN 13.400 kg, Mercedes-benz 12.500 kg. Ugovorni organ je stava da žalbeni navod nije osnovan, te nema zakonske obaveze da obje stavke iz tehničke specifikacije moraju biti označeni istim prefiksom (minimalno ili maksimalno).

U konačnom, žalbeni navod se javlja irelevantnim, ničim potkrijepljenim, bez poziva na bilo koju odredbu bilo kog propisa, pa se u takvoj situaciji ne može ni govoriti o povredi ZJN. U vezi sa naprijed navedenim, žalbeni navod se ocjenjuje neosnovanim.

Žalbeni navod broj 9.

Ukoliko su ponuđači obavezni da u tehničkim listovima sa specifikacijama podvozja i nadogradnje zahtjevanim u tački 12.2 Tehnička i profesionalan sposobnost dostave karakteristike robe koje nude, i njima potvrde ispunjenost tehničke specifikacije, nema smisla kolone u tabeli Aneksa II-a.

Žalilac smatra da nije ispravan obrazac tehničke specifikacije, jer se u njemu trebaju upisati zahtjevi po pitanju tehnike, a ne drugi sadržaji poput tabele, a naročito imajući u vidu zahtjev za dostavu tehničkih listova kojim dokazuju tehničke karakteristike.

Izjašnjenje Ugovornog organa na Žalbeni navod (numerisan) broj 9.

Ugovorni organ ocjenjuje kao neosnovan žalbeni navod (numerisan) broj 9.

Tenderska dokumentacija je jasno definisana i Ugovorni organ zahtjeva da se dostave i tehnički listovi i popuni tabela Aneksa II-a kako je to propisano.

Žalba ne navodi koju odredbu, kog propisa je Ugovorni organ povrijedio, s tim u vezi žalbeni navod se javlja paušalnim, bez osnova u propisima, a nije ni mogao jer povreda nije ni bilo.

U skladu sa navedenim, žalbeni navod se u cijelosti smatra neosnovanim.

Ugovorni organ je postupio transparentno, te se u postupku javne nabavke prema kandidatima/ponuđačima ponaša jednako i nediskriminirajuće na način da osigura pravičnu i

aktivnu konkurenciju s ciljem najefikasnijeg korištenja javnih sredstava u vezi sa predmetom nabavke i njegovom svrhom.

Uzimajući u obzir sve gore navedeno, predlaže da Ured za razmatranje žalbi BiH donese rješenje kojim se žalba odbija kao neosnovana po pitanju svih žalbenih navoda, te smatra da žalilac nema pravo na naknadu bilo kakvih troškova koji proizilaze iz predmetnog postupka.

Prije nego što se upustio u meritorno odlučivanje, ovaj organ je u skladu s članom 109. Zakona o javnim nabavkama, utvrdio da je žalba blagovremena, dopuštena i izjavljena od ovlaštene osobe, te da su ispunjeni uslovi za razmatranje žalbe u smislu člana 105. i 108. stav (3) Zakona o javnim nabavkama.

Nakon što je ispitao prethodne pretpostavke, ovaj organ je uvidom u dostavljenu dokumentaciju, te analizom svakog dokaza pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi, a u odnosu na žalbene navode, izjašnjenje ugovornog organa i propisani zakonski postupak, utvrdio da je žalbu potrebno **usvojiti**.

Žalitelj u žalbi navodi da je ugovorni organ postupio nezakonito jer žalbu izjavljenu na rješenje o djelimično usvojenoj žalbi, umjesto da proslijedi Uredu za razmatranje žalbi u zakonskom roku, ulazi u razmatranje žalbe u meritumu te istu ponovo djelimično usvaja, ističući da ugovorni organ nije imao zakonski osnov da žalbu zadrži kod sebe toliko dugo, kao i da ponovo razmatra žalbene navode koje je već razmatrao. Ugovorni organ u izjašnjenju navodi da je u potpunosti postupio shodno odredbi člana 100. stav (3) ZJN, iskoristio zakonom ostavljenu mogućnost (remonstrativni pravni lijek), sve u cilju bržeg i efikasnijeg rješavanja po žalbi. Ugovorni organ je postupio u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama, usvojio kao djelimično osnovanu žalbu, te nije ni imao zakonsku mogućnost da djelimično osnovanu žalbu proslijedi na dalje postupanje (poziva se na Rješenje Ureda za razmatranje žalbi br. JN2-03-07-1-765-9/22 od 14.04.2022. godine). Smatra da niti jedno pravo Žalitelju nije uskraćeno usvajanjem Žalbe kao djelimično osnovane, jer je u pobijanom Rješenju ostavljena pravna pouka, to je Ugovorni organ postupio potpuno zakonito, pravilno, transparentno i nediskriminirajuće.

Uvidom u predmetni spis, ovaj organ je utvrdio da je žalitelj izjavio žalbu broj 788-572022 od 20.05.2022. godine na odredbe Tenderske dokumentacije. Ugovorni organ je istu djelimično usvojio Rješenjem o djelimičnom usvajanju žalbe broj 01/1-02-635/22 od 30.05.2022. godine u kojem je u tački 2. dispozitiva naveo da će izvršiti izmjenu tenderske dokumentacije nakon okončanja žalbenog postupka. U pouci o pravnom lijeku ugovorni organ navodi da se protiv Rješenja može izjaviti žalba u roku od pet dana od dana prijema, te da se ulaže ugovornom organu. Žalitelj je izjavio žalbu broj 859-6/2022 od 01.06.2022. godine na Rješenje o djelimičnom usvajanju žalbe broj 01/1-02-635/22 od 30.05.2022. godine, koju ugovorni organ djelimično usvaja Rješenjem broj 01/1-02-764/22 od 13.06.2022. godine, u kojem je u tački 2. dispozitiva naveo da će izvršiti izmjenu tenderske dokumentacije u tački 29. U pouci o pravnom lijeku ugovorni organ navodi da se protiv Rješenja može izjaviti žalba u roku od pet dana od dana prijema, te da se ulaže ugovornom organu.

Nakon toga žalitelj ulaže predmetnu žalbu, koju ugovorni organ kao neosnovanu prosljeđuje ovom organu.
Ovaj organ upućuje na odredbu člana 100. Zakona o javnim nabavkama, kojom je propisano postupanje ugovornog organa po žalbi:
(1) Ugovorni organ dužan je u roku od pet dana od dana zaprimanja žalbe utvrditi blagovremenost, dopuštenost i da li je žalba izjavljena od ovlaštenog lica.

(2) Ako ugovorni organ utvrdi da je žalba neblagovremena, nedopuštena ili izjavljena od neovlaštenog lica, odbacit će je zaključkom. Protiv ovog zaključka žalilac ima mogućnost podnošenja žalbe URŽ-u i to u roku od 10 dana od dana prijema zaključka.

(3) Ako je žalba blagovremena, dopuštena i izjavljena od ovlaštenog lica, ugovorni organ, razmatrajući žalbu, može utvrditi da je ona djelimično ili u cijelosti osnovana i svojim rješenjem ispraviti radnju, preduzeti činjenje ili može postojeću odluku ili rješenje staviti van snage i zamijeniti je drugom odlukom ili rješenjem, ili poništiti postupak javne nabavke, te o tome obavijestiti učesnike u postupku javne nabavke na način određen ovim zakonom, u roku od pet dana od dana prijema žalbe.

(4) Protiv rješenja ugovornog organa iz stava (3) ovog člana može se izjaviti žalba URŽ-u, putem ugovornog organa, u roku od pet dana od dana prijema rješenja.

(5) Ako ugovorni organ postupajući po žalbi utvrdi da je žalba blagovremena, dopuštena i izjavljena od ovlaštenog lica, ali je neosnovana, dužan je u roku od pet dana od datuma zaprimanja žalbu proslijediti URŽ-u, sa svojim izjašnjenjem na navode žalbe, kao i kompletnom dokumentacijom u vezi s postupkom protiv kojeg je izjavljena žalba.

Imajući u vidu navedeno utvrđeno činjenično stanje i relevantne odredbe Zakona o javnim nabavkama, ovaj organ ističe da ugovorni organ nije postupio u skladu sa svojim ovlaštenjima kada je donio pobijano rješenje, budući da je usvajajući žalbu žalitelja od 20.05.2022. godine već ocijenio da je djelimično osnovana i već jednom donio Rješenje o usvajanju žalbe kao djelimično osnovane. Žalbu žalitelja broj 859-6/2022 od 01.06.2022. godine izjavljenu na Rješenje o djelimičnom usvajanju žalbe broj 01/1-02-635/22 od 30.05.2022. godine, ugovorni organ je u skladu s članom 100. stav (4) Zakona o javnim nabavkama bio dužan proslijediti ovom organu.
Neosnovano ugovorni organ ističe da se pridržavao Zakona o javnim nabavkama prilikom odlučivanja o žalbi broj 859-6/2022 od 01.06.2022. godine, te stavova ovog organa, jer u Rješenju broj JN2-03-07-1-765-9/22 od 14.04.2022. godine nije u pitanju ista činjenična i pravna situacija. Imajući u vidu navedeno, ovaj organ cijeni navod žalitelja **osnovanim**

Žalitelj nadalje spori propisani zahtjev u tački 12.2 Tehnička i profesionalna sposobnost pod f), g), te stavke pod K) i L) iz Tehničke specifikacije kojim je ugovorni organ postavio uslov da ponuđači moraju da dostave izjave, autorizacije, sertifikate stručnih osoba i sl., čime se favorizuju proizvođači i njihovi zastupnici u BiH što žalitelj smatra nezakonitim uslovom, a prema mišljenju Agencije za javne nabavke br. 03-02-1 -747-2/19. Ugovorni organ u izjašnjenju navodi da je postavljeni uslov u skladu s članom 49. tačka b) ZJN, da se radi o nabavci robe specifične

namjene, te da je ovakav uslov u skladu i sa mišljenjem AJN javno dostupnim na web stranici AJN, jer se ne radi o robi široke potrošnje i jer materijalni propis Naredba o ličnoj zaštitnoj opremi („Službeni glasnik BiH" 75/10) propisuje u članu 4. i 11. pod kojim uslovima se lična zaštitna oprema može staviti u upotrebu.

Uvidom u tačku 12.2. tenderske dokumentacije, ovaj organ je utvrdio da je ugovorni organ za Višekanalni uređaj za detekciju gasa (stavka pod K u Tehničkoj specifikaciji) pod tačkom b) zahtijevao dokaz- Autorizacija lokalnog servisa u BiH izdata od strane proizvođača za ponuđene robe kojim se dokazuje da je ovlašten i osposobljen za pregled, kalibraciju i zamjenu rezervnih dijelova višekanalnog uređaja koji se nudi na području BiH. Pod tačkom c) zahtijevano je da ponuđač dostavi certifikat stručne osobe lokalnog servisa u BiH za pregled, kalibraciju i zamjenu rezervnih dijelova višekanalnog uređaja koji se nudi na području BiH.

Za disajni izolacioni aparat (stavka pod L u Tehničkoj specifikaciji) pod tačkom b) zahtijevan je dokaz- Autorizacija lokalnog servisa u BiH izdata od strane proizvođača za ponuđene robe kojime se dokazuje da je ovlašten i osposobljen za ispitivanje komponenti disajnog aparata, te zamjenu rezervnih originalnih dijelova na području BiH. Pod tačkom c) zahtijevano je da ponuđač dostavi certifikat stručne osobe lokalnog servisa u BiH za ispitivanje, zamjenu rezervnih dijelova svih komponenti tipa disajnog aparata, izdat od strane proizvođača.

Ovaj organ posebno napominje da za stavke L i K Tehničke specifikacije tačkom 12.2. nisu predviđene tačke f) i g) kao što to žalitelj ističe i spori u žalbi, pa ovaj organ iz žalbenog navoda konstatuje da žalitelj spori tačke b) i c) kojima se zahtijevaju autorizacija i certifikati proizvođača.

Članom 49. Zakona o javnim nabavkama propisano je da ugovorni organ u postupku javne nabavke robe može zahtijevati jedan ili više dokaza o tehničkoj i profesionalnoj sposobnosti kandidata/ponuđača, i to:

a) spisak izvršenih ugovora u skladu s članom 48. stav (2) ovog zakona, a koji su u vezi s predmetnom nabavkom, za period ne duži od tri godine ili od datuma registracije, odnosno početka poslovanja, ako je kandidat/ponuđač registriran, odnosno počeo s radom prije manje od tri godine;

b) opis tehničke opremljenosti i osposobljenosti kandidata/ponuđača, **mjere za osiguranje kvaliteta i njegovu opremljenost i osposobljenost za ispitivanja** i istraživanja;

c) navode o angažiranom tehničkom osoblju i tehničkim organima, **za poslove postavljanja i instalacije robe koja se nabavlja**, a za koje se ne može zahtijevati da su zaposleni kod kandidata/ponuđača;

d) uzorke, opise i/ili fotografije robe koja je predmet isporuke, a čiju je vjerodostojnost kandidat/ponuđač obavezan potvrditi ako to ugovorni organ zahtijeva;

e) uvjerenje koje izdaje nadležna institucija ili agencija za kontrolu kvaliteta, a kojim se potvrđuje da na odgovarajući način tačno označena roba odgovara određenim specifikacijama ili normama;

f) potvrdu kandidata/ponuđača o prihvatanju postupka kontrole robe složenije vrste ili robe koja izuzetno treba služiti nekoj posebnoj svrsi, koju provodi ugovorni organ ili u njegovo ime

nadležni organ zemlje sjedišta privrednog subjekta, a koja se odnosi na proizvodne kapacitete privrednog subjekta i, ako je potrebno, na način izrade studija i istraživanja, te mjere za kontrolu kvaliteta koje koristi privredni subjekat.

Član 4. stav (1) Naredbe o ličnoj zaštitnoj opremi propisuje da se lična zaštitna oprema može staviti na tržište ili u upotrebu samo ako ne ugrožava zdravlje i sigurnost korisnika, pod uslovom da se pravilno održava i koristi u skladu s predviđenom namjenom, te ne utiče na zdravlje ili sigurnost ljudi, domaćih životinja ili imovine.

Član 6.Naredbe propisuje:

(2) Pretpostavlja se da lična zaštitna oprema, kategorija II i III, ispunjava osnovne zahtjeve iz člana 6. ove Naredbe, ako nosi znak usklađenosti i za koju proizvođač na zahtjev, uz izjavu o usklađenosti iz člana 17. ove Naredbe, daje na uvid i certifikat o ispitivanju tipa koje je izvršeno u skladu s članom 14. stav (4) tačka a) alineja 1) i tačka b) alineja 1) ove Naredbe. Certifikat, koji izdaje organ imenovan u skladu s članom 13. ove Naredbe, potvrđuje usklađenost s relevantnim bosanskohercegovačkim standardima kojim se preuzimaju harmonizirani evropski standardi (u daljnjem tekstu: BAS standardi).

Član 11. tačka c) iste Naredbe utvrđuje:

Lična zaštitna oprema kategorije III je složena oprema namijenjena zaštiti od opasnosti po život ili od opasnosti koje mogu ozbiljno i trajno oštetiti zdravlje, a za koje konstruktor pretpostavlja da njihove trenutne učinke korisnik ne može prepoznati na vrijeme. Ova kategorija isključivo obuhvata:

1) uređaje za disanje sa filterom za zaštitu od čvrstih i tečnih aerosola ili iritirajućih, opasnih, otrovnih ili radioaktivnih plinova,

Član 12. Naredbe propisuje obavezu proizvođača da prije stavljanja opreme na tržište, između ostalog, uskladi s osnovnim zdravstvenim i sigurnosnim zahtjevima iz člana 6. ove Naredbe

Imajući u vidu tačke b) i c) člana 49. Zakona o javnim nabavkama koje propisuju da ugovorni organ može zahtijevati od ponuđača mjere za osiguranje kvaliteta i njegovu opremljenost i osposobljenost za ispitivanja, te navode o angažiranom osoblju za postavljanje i instalaciju opreme, pravo je ugovornog organa da zahtijeva od ponuđača autorizaciju proizvođača za kalibraciju, zamjenu rezervnih dijelova i servis, te navedeni zahtjev ugovornog organa nije u suprotnosti sa Zakonom o javnim nabavkama, kao što žalitelj ističe.

S obzirom da se radi o zahtjevu za robu koja spada u ličnu zaštitnu opremu i koja ima posebnu namjenu (uređaj za detekciju gasa i disajni izolacioni aparat) od čijeg pravilnog rukovanja i servisiranja zavisi ispravnost robe što u konačnici dovodi do sigurnosti života ljudi i materijalnih dobara, kao i pitanje odgovornosti u slučaju nastanka štete zbog neispravnosti opreme, ovaj organ smatra da ugovorni organ u cilju sprječavanja bilo kakvih negativnih posljedica, ima pravo zahtijevati da ponuđači dostave autorizaciju i certifikat proizvođača za kalibraciju, zamjenu rezervnih dijelova i servis za navedene dvije stavke, posebno imajući u vidu moguće posljedice servisiranja i kalibracije od strane neovlaštenih osoba.

Nije osnovan navod žalitelja da *ne postoje kriteriji, osim favorizovanja određenog zastupnika tih uređeja, zbog kojih UO zahtjeva dostavu tih autorizacija upravo za te uređaje, a ne za, npr. termalnu kameru, vatrogasnu pumpu, ili neki drugi uređaj*, budući da je ugovorni organ zahtijevao autorizaciju proizvođača za uređaje koji spadaju u ličnu zaštitu opremu, dok termalna kamera ili pumpa ne spadaju u navedenu kategoriju opreme, pa nije tačno da ne postoje kriteriji zbog kojih ugovorni organ za ova dva uređaja zahtijeva a za druge ne zahtijeva autorizaciju, jer su isti propisani Naredbom o ličnoj zaštitnoj opremi. Pored toga, žalitelj ničim ne dokazuje da ugovorni organ favorizuje i kojeg ponuđača (proizvođača) favorizuje, dok ugovorni organ dostavlja dokaze kojim opovrgava paušalne navode žalitelja i dokazuje da u BiH postoje barem tri ponuđača koji ispunjavaju postavljene zahtjeve ugovornog organa. S obzirom na sve navedeno, ovaj organ ističe da osporeni zahtjev za stavke L i K (uređaj za detekciju gasa i disajni izolacioni aparat) nije suprotan citiranim odredbama Zakona o javnim nabavkama, niti je žalitelj dokazao svoje tvrdnje da je postavljenim zahtjevom ugovorni organ favorizirao određenog ponuđača – proizvođača, te se navod žalitelja cijeni **neosnovanim.**

Žalitelj nadalje ističe da ugovorni organ favorizuje određenog proizvođača šasije-podvozja, jer je određene tehničke karakteristike (snaga motora 160-165 kW, zapremina motora 4500-5000 ccm, dužina vozila 6300-6500 mm), propisao u nerealno uskom intervalu, umjesto da ih je definisao sa minimalno ili maksimalno do određene veličine. Ugovorni organ u svom izjašnjenju ističe da je osporenim rješenjem usvojio predmetni žalbeni navod i izmijenio tendersku dokumentaciju u osporenom dijelu.

Uvidom u osporeno Rješenje, ovaj organ je utvrdio da je ugovorni organ ocijenio kao osnovan žalbeni navod žalitelja, tako da se vrši izmjena tenderske dokumentacije i tačke 17., 19. i 20. glase:

„ 17. - Snaga min. 150 kW max. 165 kW,

„ 19. - Zapremina motora min. 4400ccm max. 5200 ccm,

„ 20. - Dužina vozila sa nadogradnjom maksimalno 6500 mm".

Imajući u vidu navedeno utvrđeno činjenično stanje, ovaj organ ističe da je ugovorni organ usvojio navod žalitelja, te izmijenio tehničke karakteristike šasije, te se navod žalitelja cijeni **neosnovanim.**

Žalitelj također ističe da ukupna nosivost, masa, šasije maksimalno 11.990 kg (tačka 30. Tehničke specifikacije) nije kompatibilna sa nosivosti pojedinih osovina, koje je Ugovorni organ definisao sa maksimalno 4.700 kg, te minimalno 8.700 kg stražnja (tačke 31. i 32. Tehničke specifikacije). Minimalno opterećenje osovina (zbrajanje nosivosti prednje i stražnje je 13.400), i veće od dozvoljene nosivosti vozila što je kontradiktorno i neispunjivo. Ugovorni organ u izjašnjenju ističe da žalitelj pogrešno rezonuje da zbir osovinskog opterećenja pojedinačnih osovina treba da bude jednak maksimalnom opterećenju 11.990 kg, o čemu dostavlja tehničke specifikacije za tri vozila, kojima dokazuje da ukupna nosivost ne predstavlja zbir pojedinačnih osovina.

Uvidom u tehničku specifikaciju tenderske dokumentacije, ovaj organ je utvrdio da je postavljen zahtjev: dozvoljena ukupna masa vozila max 11.990kg, dozvoljeno opterećenje prednje osovine min 4700 kg, dozvoljeno opterećenje stražnje osovine min 8700 kg.

Uvidom u priložene dokaze od strane ugovornog organa, kataloge proizvođača Iveco, Man i Mercedes Benz, utvrđeno je da je zbir osovinskog opterećenja prednje i zadnje osovine veći od ukupne mase vozila, dakle ukupna masa vozila ne predstavlja zbir opterećenja prednje i zadnje osovine. Imajući u vidu navedeno, ovaj organ cijeni navod žalitelja **neosnovanim**.

Na kraju žalitelj spori što je ugovorni organ predvidio kolonu u Tabeli iz Aneksa II jer su ponuđači obavezni da dostave tehničke karakteristike robe, pa nije jasno zašto ugovorni organ zahtijeva dva puta istu stvar. Uvidom u tehničku specifikaciju Aneks II tenderske dokumentacije, ovaj organ je utvrdio da je ugovorni organ propisao tabelu u kojoj je u jednoj koloni naveo tražene karakteristike, te predvidio tri prazne kolone u koje ponuđači treba da upišu brojčane oznake vrijednosti gdje ima oznaka *, da navedu da li ispunjava ili ne tehničku karakteristiku i da u praznu kolonu upiše ponuđenu karakteristiku. U tački 12.2. ugovorni organ je zahtijevao kao dokaz tehničke i profesionalne sposobnosti da ponuđač dostavi tehnički opis/crtež/prospekt/tehnički list ili katalošku dokumentaciju kojom dokazuje da ipunjava tražene tehničke karakteristike. S tim u vezi, ovaj organ ističe da nije sporno to što ugovorni organ zahtijeva da ponuđači navedu karakteristike robe koju nude. To što je zahtijevao dokaze u vidu tehničkih listova, crteža i kataloga nije dupliranje niti treba da predstavlja bilo kakav problem ili smetnju ponuđačima da u tabeli jasno navedu karakteristiku robe koju nude. Nije neuobičajen ovaj zahtjev jer se na katalošoj dokumentaciji mogu naći različiti modeli uređaja, pa je sasvim opravdano, radi izbjegavanja bilo kakvih nejasnoća u pogledu ponuđene robe i njenih karakteristika da ponuđači jasno navedu koje karakteristike ima ponuđena roba. S obzirom na navedeno, ovaj organ ne smatra da je kolona u Aneksu II suvišna, te se navod žalitelja cijeni **neosnovanim**.

Na osnovu svega navedenog, ovaj organ konstatuje da su navodi žalitelja iz predmetne žalbe djelimično osnovani, zbog čega je odlučeno kao u dispozitivu ovog rješenja.

Žalitelj zahtijeva naknadu troškova za sastav žalbe po punomoćniku Tatjani Ćurlik, advokatu iz Banja Luke.
S obzirom da usvaja predmetnu žalbu, ovaj organ u skladu sa članom 105. stav (2) Zakona o upravnom postupku, primjenom tarifnog broja 3. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata RS („Službeni glasnik Republike Srpske" broj 68/05), usvaja i zahtjev žalitelja za naknadom troškova sastava predmetne žalbe po advokatu u iznosu od 450,00 KM, paušal 25% u skladu s tarifnim brojem 12. ATRS u ukupnom iznosu od 112,50 KM i PDV 17% u iznosu od 95, 62 KM, što ukupno iznosi 658,12 KM.

Ovaj organ odlučio je o visini troškova, primjenjujući tarifni broj 3. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u RS, koji propisuje naknadu u neprocjenjivim predmetima, sastav žalbe u upravnom postupku, 150 bodova uvećano za 50% za sastav pravnog lijeka i paušal u skladu s tarifnim brojem 12. ATRS. Ovaj organ odlučio je tako u skladu sa stavom Suda BiH

iznesenim u Presudi broj S1 3 U 023495 16 U od 16.3.2018. godine, a potvrđenim u Presudi apelacionog upravnog vijeća Suda BiH broj S1 3 U 023495 18 Uvp

Povrat uplaćenih sredstava na ime naknade žalbenog postupka u iznosu od 5.000,00 KM izvršit će se posebnim aktom, a u skladu sa članom 108. stav (7) Zakona o javnim nabavkama i članom 4. Instrukcije o načinu uplate, kontrole i povrata naknada propisanih članom 108. Zakona o javnim nabavkama ("Službeni glasnik BiH" broj: 86/14).

Na osnovu činjenica utvrđenih u postupku i provedenih dokaza, shodno članu 104. i 111. stav (10) Zakona o javnim nabavkama i člana 230. stav (1) Zakona o upravnom postupku, ovaj organ riješio je žalbu, kao u izreci ovog rješenja.

Pouka o pravnom lijeku

Ovo rješenje je konačan upravni akt. Protiv ovog rješenja može se pokrenuti upravni spor podnošenjem tužbe Sudu BiH u roku od 30 dana od dana prijema rješenja. Taksa na tužbu iznosi 100,00 KM.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
mr.sci. Amar Hadžiomerović

Dostavljeno:
-Mipex auto RS Banja Luka putem advokata Tatjane Ćurlik
-Grad Visoko
-evidencija
-a/a